

Uit:
 Het dierenvriendenboek
 Jesse Goossens & Marieke ten Berge
 Ontdek de leukste dieren
 uit de dierentuin
 € 17,50 | 96 pag.
 Verschijnt in de zomer

TAPIR

IK HEET: Indische of Maleise tapir
 OFFICIËLE NAAM: Tapirus indicus
 IK BEN EEN: Zoogdier, familie van paarden en neushoorns
 ONS AANTAL: 2.500
 STATUS: Bedreigd
 HIER WOON IK: In de tropische bossen van Sumatra, Maleisië, Thailand en Myanmar, het liefst in de buurt van water
 ZO GROOT BEN IK: 1,8 tot 2,5 meter lang en 90 tot 110 cm hoog
 IK WEEG: 250 tot 400 kilo
 ZO OUD WORD IK: 30 jaar in het wild, 36,5 jaar in gevangenschap

MIJN LIEVELINGSETEN:

Ik eet wel 115 soorten planten, fruit, blaadjes en takjes.

IK WORD OPGEGETEN DOOR:

Tijgers, luipaarden en Aziatische wilde honden

MIJN SNELHEID:

Je zou het niet zeggen als je me ziet, maar ik kan 48 km/u rennen.

ZO LEEF IK:

Ik leef het liefst in mijn eentje in een heel groot gebied dat ik afbaken door over planten te plassen. Ik slaap overdag, in een dichtbegroeid deel van het bos. Na zonsopgang en voor zonsopgang ben ik het actiefst. Rond middernacht doe ik een dutje.

MIJN GEHEIME WAPEN:

Ik ren hard weg of bijt heel hard.

MIJN SUPERKRACHT:

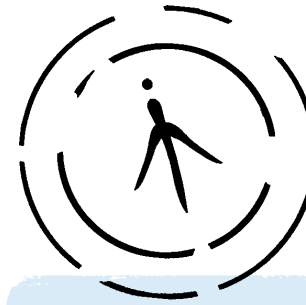
Ik kan erg goed zwemmen en duiken, en zelfs onder water over de rivierbodem wandelen, terwijl ik mijn lange neus als snorkel gebruik.

MIJN GROOTSTE BEDREIGING:

De bossen waar ik leef worden gekapt, waardoor ik mijn huis kwijtraak. Er wordt ook op mij gejaagd en soms komt een van mijn soortgenoten vast te zitten in vallen die voor everzwijnen zijn uitgezet.

Dit moet je echt nog van me weten:

- TWINTIG MILJOEN JAAR geleden zag ik er net zo uit als nu.
- TOEN IK GEBOREN WERD, was ik bruin-beige gestreept: een goede schutkleur in een tropisch bos. Die kleuren verloor ik toen ik stopte met drinken bij mijn moeder.
- Ik heb een heel HANDIGE NEUS, waarmee ik blaadjes van de bomen kan plukken en de grond om me heen af kan speuren zonder met mijn kop te draaien.

PAPEGAAIDUIKER

IK HEET: Papegaaiduiker
 OFFICIËLE NAAM: Fratercula arctica ('broertje van het Noorden')
 IK BEN EEN: Vogel, een alk
 ONS AANTAL: 3 tot 6 miljoen
 STATUS: Kwetsbaar
 HIER WOON IK: Noordelijke Atlantische Oceaan
 ZO GROOT BEN IK: 28 tot 32 cm
 IK WEEG: 370 tot 490 gram
 ZO OUD WORD IK: 20 jaar in het wild, 40 jaar in gevangenschap

MIJN LIEVELINGSETEN:

Kleine visjes (haring, heek en lodde), en het allerliefst zandaal

IK WORD OPGEGETEN DOOR:

Grote mantelmeeuwen, grote jagers en vossen

MIJN SNELHEID:

Ik vlieg tot wel 88 km/u en sla 300 tot 400 keer per minuut met mijn vleugels.

ZO LEEF IK:

In het broedseizoen, van april tot augustus, woon ik in een kolonie met mijn vrouwtje en ons jong in een zelfgegraven nesttunnel. Maar de rest van het jaar ben ik in mijn eentje op zee.

MIJN GEHEIME WAPEN:

Ik vlieg weg naar zee of ik duik mijn nest-tunnel in, maar als het niet anders kan verdedig ik me met mijn snavel en scherpe klauwen.

MIJN SUPERKRACHT:

Ik kan maar liefst 60 meter diep duiken en 2 minuten mijn adem inhouden.

MIJN GROOTSTE BEDREIGING:

Overbevissing, waardoor er niet genoeg eten voor me is; olievervuiling, waardoor ik ziek word en mijn veren hun waterdichte werking verliezen; en toeristen die te dichtbij komen kijken hoe ik broed en me wegjagen bij mijn ei.

Dit moet je echt nog van me weten:

- Ik word ook wel DE CLOWN VAN DE ZEE genoemd omdat ik zo slecht kan landen: ik sla vaak over de kop of bots tegen mijn vrienden aan.
- Ik heb een SPECIALE TONG met een ruw uiteinde waardoor ik glibberige vis kan vasthouden. Mijn record 'visjes in de snavel houden' is 62 in één keer!
- In de lente krijg ik een prachtig gekleurde PAPEGAAIENSNABEL, die in de winter afvalt en dan heb ik maar een klein, saai snaveltje.

